

په روميان - پولسے کاگد

په روميان پولسے کاگدے پجار

په روميان پولسے کاگد، نوکين آهدنامگے ششمي کتاب انت و اولي کاگد. اے کاگد، په رومے ايسايي باورمندان نبيسگ بوتگ (۱). روم، رومي شاهنشاهيے بندر ات و اے شهرا بازين كنوميے مردم نندوك اتنت. ايشاني نياما يهودي هم هستات.

اے هبر پگايا زانگ نبيت كه روما كليسائے بندات چون بوتگ. بوت كنت كه هما رومي كه پنتيكاستے روچا اورشليما اتكگاتنت و پترسے وازا گون اتنت، چه ايان لهتين، گون هما سے هزارين مردمان هوار پاكشودي كرتگ كه آروچا باورمند بوتنت (كاسداني كار، در ۲) و همے باورمند كه پدا روما پر ترترگانت، وشين مستاگے شنگ كنكش بندات كرتگ و چه همشاني جهدان كليسا بندات بوتگ. اے هم بوت كنت كه لهتين مردما تركيه، يونان يا دگه ملكيا وشين مستاگ اشكتگ، پدا روما شتگانت و مستاگے شنگ كنكش بندات كرتگ.

رومے شهرے گيسترين مردم يهودي نه اتنت. پميشكا گمان همش انت كه اودے كليسايا يهودي و دركنومين باورمند هوار بوتگانت. اے كاگدے تها، پولس گون يهوديان هم هبر كنت و گون اے دگه كنوماني مردمان هم.

چه اے كاگدے جندا زاهر انت كه اشيے نبشته كار پولس انت (۱). پولس، اسراييلے ات كه مروچيگين تركيھے شهر ترسوسا پيدا بوتگانت. پاكين كتابے زمانگا، اے دمگ اسيا گوشگ بوتگ. پولس، پريسے ات و واندھين مردمے ات. آيا اورشليما ديني كانون وانتگانت. كاسداني كارے كتابا نبشته انت كه پولس چون باورمند بوت و چون رومي شاهنشاهيے بازين جاگهان تر و تابي كرت و

وَشَيْنِ مَسْتَائِے جَارِے جَت. پوْلُس، وِتي باورمندِيے سَنُوبَا دُو رندا بندِيگ کنگ
بوت و گُڈسرا کُشگ بوت. پوْلُسَا سِيَزْدَه کاگد نبشته کرتگ که نوکِين اَهْدنامگا
هَنُوار اَنَت.

پوْلُسَا، رومِے باورمنداني سرا اے کاگد چه گُرِنْتِے شَهرا نبشته کرت. اے وهدا،
آ، وِتي سِيْمِي مَسْتَائِے سِيْرَا اَت. اے پِيْمَا اے کاگدِے نَبِيْسْگِے وهد و زماَنگ ۵۶
يا ۵۷ ميلادِے بِيْت. رومِے باورمند پوْلُسَا وِتي نَدِيْسْتَگ اَتِنت و اَيَانِي کَلِيْسَاِے
جِيَزْهَان سَرِيْد نه اَت، پَمِيَشْکَا اے کاگدِے تها، اَيَانِي يِک وِتي جِيَزْهَانِي سَرَا هَبَر
نکنت، چَو که دگه لهْتِيْن کاگدِے تها کنت.

اے کاگد سِے بهرا اِنَت؛ دَر يِک تان يازده ائولي بهر اِنَت، دَر دوازده تان پانزده
دومي و دَر شانزده سِيْمِي بهر اِنَت.

ائولي بهرا، پوْلُس نجاتِے سَرَجْمِيْن کِسْهَا کَارِيْت، هَمَا نِجَات که چه اَيَسَاِے سَرَا
باورمنديا رَسِيْت. پوْلُس اے هَبَرِے سَرَا زَوْر دِنْت که سَجْهِيْن مَرْدَمَان گناه کرتگ و
گَسْ چه شَرِيْتِے دَارْگا نَرْگِيْت (دَر ۱ تان ۵). پوْلُس اے چِيَزْے بارئُوا هَم هَبَر کنت
که اِنْسَان چه رَکْگا پد بايد اِنْت گناهْے رَاها مَرئُوت (دَر ۶ و ۷). هَمَا هَکْے بارئُوا
هَم هَبَر کنت که هُدَاِے چُکْ بَنِيْگِے هَسَابَا مارا هَسْت اِنْت (دَر ۸). پدا، هُدَاِے
کاراني تها اِسْرَايِيْلِي کُئومِے جَاه و مَکَامِے بارئُوا هَبَر کنت و گوْشِيْت که وَشَيْن
مَسْتَائِے جِهَانِے اے دگه کُئومان سَر کنگ بِيْت و رندا سَجْهِيْن اِسْرَايِيْل باور کنت
(دَر ۹ تان ۱۱).

دومي بهرا، پوْلُس اے هَبْرَا کنت که باورمند چَوْن پِه تِيَاکِي زَنْد بگوازِيْنْت و
يکدوميا اِيْر مَجْنَنْت. پوْلُس، رومِے کَلِيْسَايَا وِتي کَار و اِرَادَهَانِي بارئُوا هَم هَال
دِنْت، چِيَا که اَيِيْے دِيْمَتِرِي کاراني تها اے کَلِيْسَاِے مَرْدَم هَم گوْن اَنَت. اے کاگدِے
نبشته کنگِے وهدا پوْلُس هَمَا سَجْهِيْن زَرَان يِکْجَاه کنگ و اورشَلِيْمَا سَر کنگ
لَوْثِيْت که چه بازيْن کَلِيْسَايِيْے نِيْمْگا پِه اورشَلِيْمِے نِيْزْگَارِيْن کَلِيْسَايَا نَزْ آرْگ
بوتْگ اَنَت. پوْلُس اِرَادَه کنت که چه اے زَرَانِي سَر کنگا و رندا روما و پدا اِسْپَانِيَا
بَرئُوت و وَشَيْن مَسْتَائِے شَنگ بکنت.

کاږدئے ځډی بهرا په کلیسائے بازيڼ مردميّا سلام و درؤت مان انت و هډائے ستا و سنا هم.

سلام و درؤت

① چه ایسا مَسيهئے هزمتکار، پولسئے نيّمگا که په کاسِديا گوانک جنگ بوتگ و زندي په هډائے وشيڼ مِستاگا وِپک انت، ② هما وشيڼ مِستاگ که هډايا پيسرا وتی نبياني وسيلها، پاکيڼ کتاباني تها واده داتگات. ③-④ اے مِستاگ آييئے چک بزان مئے هډاوند ایسا مَسيهئے بارئوا انت که جسمی هسابا، داوودئے پُشپد و اوبادگ انت. وهده چه مُردگانی نياما جاهی جت، پاکيڼ روئے واک و کدرتئے سئوبا هډائے زورمندين چک زانگ و جار جنگ بوت. ⑤ مارا چه آييئے نيّمگا اے رهمت و کاسِديئے کار رستگ که په همایيئے نامئيگی، سَجْهيڼ درکئومانی نياما انچيڼ پرمانبرداريے بيارين که چه ايمانا کئيت. ⑥ گون آيان شما هم هور ايت، شما که گوانک جنگ بوتگيت که ایسا مَسيهئے بييت.

⑦ په رومئے هما سَجْهيڼ مردمان که هډايا دؤست انت و گوانک جنگ بوتگ انت که پاک و پلگار بنت.

چه مئے هډاين پت و هډاوندين ایسا مَسيها په شما رهمت و ايمني سر بات.

په رومئے سپرا پولسئے لوټ و واگ

⑧ هر چيزا پيسر، چه ایسا مَسيهئے راها په شما سَجْهيڼان وتی هډائے شگرا گران، چيا که شمئے ايمانئے تئوار سَجْهيڼ دنيايا شنگ بوتگ. ⑨ هما هډا که من په جان و دل، گون آييئے چکئے وشيڼ مِستاگئے سر کنگا آييئے هزمتا کنان، وت

شاهد انت که وتی ذوایانی تها مُدام شمارا یات کنان. (۱۰) منی دزبندی چه هُدایا
 اش انت که گُډسرا، گُون همایی رزایا شمئے کړا رسگا کامیاب بیان، (۱۱) چیا که
 شمارا گندگ لوټان، تان په شما روهانیین ټیکے برسینان که شمارا مَهر و مَهم
 بکت، (۱۲) بزان که مارا چه یکدومیئے باور و ایمانا دلبډی برسیت، چه منیگ و
 شمئے ایمانا.

(۱۳) او براتان! لوټان شما بزانیټ باز رندا وتی دلا شئورن کرتگ شمئے کړا
 بیایان بله هر رندا یک نه یک مُشکلیا منا داشتگ. منی واهگ ات شمئے نیاما بر و
 سمرے بگټان، هما پئیم که چه آدگه درکنومان گټتگ. (۱۴) من، وتا یونانی و بربر،
 دانا و نادانانی زمه وار زانان. (۱۵) پمیشکا، منی دل باز لوټیت شمارا هم که روما
 ندوک ایټ، مستاک و بشارت بدئیان. (۱۶) پرچا که چه ایسائے وشین مستاکا
 پشل و شرمندگ نه آن، اے په هر هما گسے رگینگا هُدائے زور و توان انت که باور
 کنت، ائولا په یهودیان و رندا په درکنومان. (۱۷) چیا که ایسائے وشین مستاکے
 تها هما پاکي و پلگاری پدَر بیت که چه هُدائے نیمگا انت، هما پاکي و پلگاری که
 چه ازل تان ابد ایمانئے سرا اوشتاتگ، انچش که نییسگ بوتگ: «هما که چه
 ایمانئے راها پاک و پلگار انت، زندگ مانیت».

په گنهکاران هُدائے گهر

(۱۸) هُدائے گهر و گزب چه آسمانا زاهر بیت و مردمانی سجھین بیهدایی و
 بدکاریانی سرا کپیت، که گُون وتی ردکاریان، راستیئے راها لگتال کنت. (۱۹)
 پرچا که آ چیز که هُدائے بارئوا زانگ بیت، په آیان زاهر انت. هُدایا آ چیز په آیان
 تچک و زاهر کرتگ. (۲۰) چه دنیائے جوړینگا بگر تان انون هُدائے چیر و اندیمین
 جوهر، بزان آییئے ابدمانین زور و هُدایی سرشت چه آییئے جوړینتگین چیزان

گندگ و زانگ بیت، نون مردمان نامَه و نیمونے نیست. (۲۱) هرچنت که هدايش زانت، بله هدايي اِزْتش ندات و شگرش نگيت. اِشيئے بدلا، وتی ناهودگين پگر و هيالانی تها گمراه بوتنت و آيانی ناسرپدين دل تهاريا پوشت. (۲۲) هرچنت که وتا دانا گوشتش بله هوژ و اهمک بوتنت. (۲۳) نيميرانين هدايے شان و شوکتش گوځن هما بُتان سئودا کرت که هاکيپن انسان، بالی مُرگ، چارپادين هيوان و مار و گوځانی رنگ و دروشما اتنت. (۲۴) پميشکا هدايا آ، آيانی دلے سل و بدین واهگانی تها يله کرتنت تان گوځن ناپاکيا وتی جسمان وت مان وتا سُبک و بے ارزش بکننت. (۲۵) آيان هدايے هک و راستی گوځن دروگا سئودا کرت و اَد کَنوکیځن هدايے بدلا، اَد کرتگينانی پرستش و هزمتش کرت، هما اَد کَنوک که تان ابد ستا و سنا کرزيت. انچش انت، آمين.

(۲۶) پميشکا هدايا هم آ، آيانی شرمناکين هئوا و هئوسانی تها يله کرتنت. آيانی جنينان وتی وپت و وابئے اسلين راه يله دات و ناراهين کشکا شتنت. (۲۷) همے پئيما، مردينان گوځن وتی جنينان راه و رهبندين نزيکی يله دات و وت مان وتا هئوا و هئوسانی آسا کپتنت، مردينان گوځن مردينان شرمناکين کار کرت و اے بدراهيانی آلمين سزائش جندا رست. (۲۸) آيان هدايجاری پُراَرزش و آلمين کارے نزانت و هدايا هم آ، بيننگين پگر و هيالانی تها يله کرتنت تان ناراهين کارانی تها بکپنت. (۲۹) آ چه هر پئيمين بدکاری، گندگی، تَماه و بدین هيالان پُر و سرريچ بوتگ انت، چه هَسَد و کُنت، هوځن و کوځش، جُنگ و جدل، مَندر و پريب و بدواهيا پُر، مردمانی باپشتا هبر کَنوک، (۳۰) بُهتام جنوک، هداييزار، بے ادب، گروناک، بٹاک جنوک، بدکرديے جوژينوک، پت و ماتے ناپرمان، (۳۱) اهمک، بيوپا، بے اهساس و بيرهم انت. (۳۲) هرچنت آ چه هدايے هکما سهيگ انت که چشين کارانی کَنوک مَرکئے لاهک انت، بله انگت نه تهنا وت آ کاران کنت، دگرانی هم چشين کارانی پُشت بنت.

هُدائے آدلین دادرسی

۱) پمیشکا تئو، هرگس که ببئی، وهده دگران مئیارِیگ کنئی، ترا هم اُزره نیست. چیا که گوَن دگریئے مئیارِیگ کنگا، وتا مئیارِیگ کنئی. پرچا که تئو وَت هما کارانَ کنئی. ۲) ما زانین هُدائے دادرسی آیانی سرا برَهک انت که اے پئیمین کارَ کنت. ۳) تئو، هرگس ببئی، وهده دگران ایزَ جنئی بله وت هما کارانَ کنئی، تئیی هئیلا چه هُدائے دادرسیا رَکئی؟ ۴) یا که آییئے مهربانی و سبر و تهمبُئے گنجا بے ارزش زانئے و اے چیزا سَریدَ نبئی که هُدائے مهربانیئے مکسد همش انت که ترا دیم په تنوبه کنگا بَارت؟ ۵) بله تئو گوَن وتی ناپشوَمان و سِنگین دلا، په گهر و گزبئی روچا په وت گهر و گزب اَمبارَ کنئی، هما روچا که هُدائے آدلین دادرسی زاهر بیت.

۶) هُدا هرگسئے مُزا آییئے کرتگین کارانی هسابا دنت. ۷) هما که گوَن سبر و اوپار، نیکیَن کارانی سرا مَهر اوشتاتگانت و شوکت، اژت و نمیرانیئے رندا انت، آیان نمیرانیَن رندا بَکشیت. ۸) بله په وَتواه و هما مردمان وتی گهر و گزبا گوارینیت که هَک و راستیئے بدلا بدکاریئے رندگیر انت. ۹) هرگس که بدین کارَ کنت، رنج و آزابانی تها کپیت، پیسرا یهودی و رندا یونانی. ۱۰) بله هرگس که نیکی کنت، شوکت، اژت و ایمنیئے واهندَ بیت، پیسرا یهودی و رندا یونانی. ۱۱) چیا که هُدا رو و ریا نکنت.

۱۲) آ که شَریتا نزاننت و چه شَریتا دَن گناهش کرتگ، چه شَریتا دَن تباه و برباد بنت و آ که شَریتا زاننت و شَریتئے چیَرا گناهش کرتگ، آیانی دادرسی شَریتئے هسابا بیت. ۱۳) چیا که تهنا چه شَریتئے رَهبنَدانی اِشکنگا، کس هُدائے چَمان پاک و پلگار نبیت. هما کس پاک و پلگار زانگ بیت که شَریتئے رَهبنَدانی

سرا کار کنت. (۱۴) وهدے درکئوم که شَریت په آیان نرستگ بله چه وتی سرشتا
 انچین کار کنت که شَریتے رهبندا أنت، آ وتی سرا وت شَریت أنت، پل که
 شَریتش نیست. (۱۵) گوڼ وتی اے کاران پیښ دارنت که شَریتے رهبند آیانی دلا
 نکش أنت. آیانی دل و جبین په اِشیا گواهی دنت و پگر و هیالیش برے آیان
 مئیارِیگ و برے بیمیار کنت. (۱۶) اے هما روچا پدَر بیت که هدا چه ایسا
 مسیهه راها، مردمانی چیر و اندیمین پگرانی دادرسیا کنت، هما دئولا که منی
 وشین مستاگ گوشیت.

یهودی و هدائے شَریت

(۱۷) بله اگن تئو وتا یهودیے زانے و شَریتے سرا تئوکل کنے، اگن گوڼ هدا یا
 وتی نژیگیے سرا پهر بندے، (۱۸) اگن چه شَریتا تالیم گرگے سئوبا هدائے واهگا
 زانے و گهترینا پجاه کارے، (۱۹) اگن دلجم اے که کورانی رهشون اے و په آیان
 نورے اے که تهاروکیا أنت، (۲۰) اگن هما شَریتے سئوبا که زانت و راستیے
 جنوهر انت جاهلانی تالیم دئیوک و کوډکانی استاد اے، (۲۱) اگن تئو دگران تالیم
 دئیے، گزا چیا وتی جندا تالیم ندئیے؟ تئو که دزئیے هلاپا جار جنے، بارین وت
 دزئی نکنې؟ (۲۲) تئو که زنایا مکن و منه کنے، بارین وت زنا نکنې؟ ترا که چه
 بُتان نپرت انت، بارین وت بُتانی پرستشگاهان نیلے؟ (۲۳) تئو که شَریتے سرا پهر
 بندے، بارین گوڼ شَریتے پرؤشگا هدائے بے اړتیا نکنې؟ (۲۴) هما پیما که نبشته
 انت: «شمے سئوبا درکئوم هدائے ناما بے اړت کنت.»

(۲۵) بُرک و سُنْتا هما وهدا اَرزش هست که شَریتا برجاه بدارے بله اگن شَریتا
 پرؤشے گزا بزان سُنْت کنگ نبوتگے. (۲۶) اگن آ که سُنْت کنگ نبوتگ بله شَریتے

رَهْبندان پوره بکنت، سُنْت بوتگین هساب نبیت؟ (۲۷) آ که جسمی سُنْت کنگ نبوتگ بله شَریتے سرا کار کنت ترا میاریگ کنت. پلّ که ترا نبشتگین شَریت و سُنْت کنگے رسم هست، بله تئو انگت شَریتا پرؤشے. (۲۸) چیا که یهودی آ نه انت که سرزاهرا یهودی انت و انچش هم راستین سُنْت بئیگ، سرزاهری چیزے نه انت. (۲۹) یهودی هما انت که په دل یهودی ببیت و راستین سُنْت دلے تنها بیت، چه هُداے روها بیت، چه نبشتگین لبزا نبیت. چشین مردما چه انسانا ستا نرسیت، چه هُدايا رسیت.

هُداے وِپاداری

(۱) گُرا یهودی بئیگے پائدگ چه انت و سُنْتے آرزش چه بوت کنت؟ (۲) هر پئیمما که بچارین، اِشانی پائدگ باز انت. اولی گپ اِش انت که هُدايا وتی هبر یهودیانی سپرده کرتگ. (۳) بله اگن چه آیان لهتین وِپادار نبوت، گُرا چه بیت؟ آیانِی بیوپایی هُداے وِپاداریا هلاس و ناکار کنت؟ (۴) هچبر! پلّ که سجّهین مردم دروگبند ببت، هُدا راستگو انت! هما پئیمما که نبیسگ بوتگ:

« پمیشکا، تئو که هبر کنے برهک اے و »

« دادرسیئے وهدا کامیاب. »

(۵) بله اگن مئے بدکاری هُداے پاکی و پلگاریا پَدَر کنت، گُرا چه بگوشین؟ هُدا نانساپ انت که آییئے گهر و گُزب مئے سرا کپیت؟ (نون من انسانِی هبر کنگا آن.) (۶) هچبر چش نه انت. اگن چش بوتین گُرا هُدايا چه پئیمما دنیائے دادرسی کرت کرت؟ (۷) بلکهین گسے بگوشیت: « اگن گوَن منی دروگا هُداے راستی گیشتر زاهر و پَدَر بیت و آییئے شان و شوکت مستر، گُرا چیا من انگت په گنهاریا میاریگ

کنگ بان؟“ ⑧ چیا مگوشین: ”بیایت بدی کنین تان بر و سمری نیکی بیت“؟
هما پیما که لهتین مردم مارا بهتام جنت و گوشت که ما چش گوشگا این. آیانی
هک انت که میاریگ کنگ بنت.

گس پهریزکار نه انت

⑨ گزا چه بگوشین؟ مے، یهودیانی هال چه آدگران گهتر انت؟ نه، هچ پیما
گهتر نه انت! چیا که ما اے هبر پدر و پگا کرتگ که سجھین مردم، یهودی و
یونانی، گناهے بندیگ انت. ⑩ انچش که نبشته انت:

» ”گس پهریزکار نه انت، هچگس.“

⑪ » ”گس سرید نبیت، هچگس هدائے شوهازا نه انت.“

⑫ » ”سجھینان وتی دیم تریتگ و“

» ”هؤریا ناهودگ بوتگ انت،“

» ”گس شرین کار کنگا نه انت، هچگس.“

⑬ » ”گت و گلواش پراهین گبرے،“

» ”زبانا په مکر و پریبا کار بندت،“

» ”گرمارئے زهرش لئنانی چیرا انت و“

⑭ » ”دپش چه بدزواپی و جئور و کچلا پر انت،“

۱۵ « په هوڼه ريچگا اشتاپ كنت، »

۱۶ « هر جاه كه رئونت، بيراني و بزگي كارنت، »

۱۷ « سهل و ايمنيى راهش نزاننگ و »

۱۸ « آياني چمان هداثرسي نيست. »

۱۹ نون زانين، شريت هر چه كه گوشيت په هما مردمان انت كه شريتئ
ساهاگا انت، تان سجهين دپ بند بنت و سرجمين دنيا هدائے بارگاها مئيارىگ
۲۰ ببيت. پرچا كه هچكس چه شريتئ كار بندگا هدائے ديما پهريزكار زانگ
نبيت، چيا كه شريت مردما سرپد كنت كه گناه چيئ.

چه باورمنديى راها، پاكي و پلگاري

۲۱ بله نون چه شريتا دن، هدائے بكشتگين پاكي و پلگاري زاهر بوتگ كه
شريت و نبیان په آيا گواهي داتگ. ۲۲ ايسا مسيهئ سرا باورمندي، اے پاكئ
بكشش و ئيكيا په سجهين باورمندان رسينيت و په كسا هچ پرک و پيرے الگ
نبيت. ۲۳ پرچا كه سجهينان گناه كرتگ و چه هدائے شان و شوكتا دور انت،
۲۴ بله گون هدائے رهمته ئيكيا و هما رگينگا كه چه ايسا مسيهئ نيماگا انت،
پاك و پلگار زانگ بنت. ۲۵ هدايا آپيش كرت تان چه باورئ راها گون وتي هونا
هما كُربانيگ ببيت كه گناهان بكشيت. اے كاري په وتي ادلئ پيش دارگا كرت،
پرچا كه گون وتي هدايي اوپارا چه پيسريگين گناهان سر گوستگات. ۲۶ هدايا
پميشكا چش كرت تان مروچيگين وهدا پيش بداريت كه آ، ادل انت و هما كسا
پاك و پلگار كنت كه ايسائے سرا باورمند ببيت.

(۲۷) گُڙا ڇه ڇيڙئ سِرا پَهر بِنديڻ؟ په پَهر جاگهه نِست. کجام راه و
 رَهبنډئ سِرا اِشيا زانين؟ نِکين کار و کردئ رَهبنډئ سِرا؟ نه، باور و ايمانئ
 رَهبنډئ سِرا. (۲۸) ڇيا که مئ باور اِش انت که اِنسان ڇه باورمنديا پاک و پلگار
 زانگ بيت، ڇه شريتئ کاراني کنگا نه. (۲۹) هُدا ايوکا يهودياني هُدا انت؟
 دَرکئوماني هُدا نه انت؟ البت، آ دَرکئوماني هم هُدا انت، (۳۰) پرڇا که هُدا وه يگه
 و سُنْت کرتگين و سُنْت نکرتگينان، ڇه يگين ايمان و باورئ راه پاک و پلگار
 کنت. (۳۱) گُڙا ڇه باورئ راه ما شريتا پرؤشين و هراب کنين؟ هچبر! ما شريتا
 مَهرتر کنين.

ابراهيمئ مسال

(۱) گُڙا ڇه بگوشين، ابراهيم که جسمي حسابا مئ بُنپيرک انت، آيا ڇه
 کُنت؟ (۲) اگن ابراهيم ڇه وتي کار و کردا پاک و پلگار زانگ بوتين، آيا ڇيڙه
 هستات که آيئ سِرا پَهر بکنت، بله هُدا ڇمان چش نه انت. (۳) پاکين کتاب
 ڇه گوشيت؟ » ابراهيم هُدا سِرا باور کرت و هم باور په آيا، پاکی و پلگاريه
 حساب بوت. « (۴) نون کسے که کار کنت، آيئ مَز، تُهپه و تُيکي حساب نبیت،
 آيئ هَک انت. (۵) بله آ که نِکين کاراني سِرا تئوکل نکنت، هما هُدا سِرا
 تئوکل کنت که ردکار و بيهدايان پاک و پلگار کنت، آيئ باور په آيا پاکی و
 پلگاري حساب بیت. (۶) هم پئما داوود هم هما مردمئ بهتاورئ هبرا کنت که
 هُدا ڇه آيئ کار و کردا ڏن آيا پاک و پلگار حساب کنت و گوشيت:

(۷) » ”بهتاور انت هما که هُدا ڇه آياني ناشريان“ » سر گوستگ و«

» گناهش بکشگ بوتگ انت.»

۸ « بهتاور انت هما که هداوند آییئے گناها هچبر هسابا میاریت. »

۹ اے بهتآوری تهنا په همایان انت که سُنْت کنگ بوتگ انت؟ یا په آیان انت هم که سُنْت نکرتگیں انت؟ ما گوښین که ابراهیمے باور، په آیا پاکي و پلگاری هساب بوت. ۱۰ چوښین هال و جاوریا چش بوت؟ سُنْت بئیگا پیسر یا سُنْت بئیگا رند؟ پکا انت که سُنْت بئیگا پیسر پاک و پلگار هساب آرگ بوت، رندا نه. ۱۱ بله سُنْت بئیگئے نشانی آیا رست تان په آییئے پاکي و پلگاریا مهر و نکشے بیت که سُنْت بئیگا پیسر، چه باورئے راها هست آتی. مکسد ایش ات که ابراهیم هما سجھین مردمانی پت زانگ بیت که بے سُنْت بئیگا ایمان کارنت و اے دټولا آ هم پاک و پلگار هساب بنت. ۱۲ همه پیما، ابراهیم آیانی هم پت انت که نه تهنا سُنْت کنگ بوتگ انت، ایمانئے راها گام هم جنگا انت، هما راها که مئے پت ابراهیم چه سُنْت بئیگا پیسر گام جت.

ابراهیم و واده

۱۳ ابراهیم و آییئے نسل و پدريچا اے واده که آ جهانئے میراس دار بنت چه شریته راها نرست، چه پاکي و پلگاریئے راها رست که چه ایمانا کئیت. ۱۴ پرچا که اگن شریته رندگیر و مټوک میراس دار بوتیننت، باور بے ارزش و واده بیمانا ات، ۱۵ چیا که شریته گهر و گزب کاریت. بله اودا که شریته نیست انت، شریته پروشگ هم نبیت.

۱۶ پمیشکا، واده باورئے سرا اوشتاتگ، تان وادهئے بُرد رهمت بیت و آییئے سرجم بئیگ په ابراهیمے سجھین نسل و پدريچا زمانت کنگ بیت. اے واده تهنا په شریته رندگیر و مټوکان مبيت، په آیان هم بیت که گوڼ ابراهیمے ایمانا شریکدار انت، پرچا که ابراهیم ما سجھینانی پت انت. ۱۷ انچش که نییسگ

بوتگ: «من ترا بازین کئومانی پت کرتگ.» گڙا، هډائے چمان آ مئے پت انت، هما هډا که ابراهيما آيئے سرا باور کرت، آ که مُردگان زندگ کنت و نېستيا گوانگ جنت و هست کنت.

(۱۸) وهډے هچ اُميټے نېست ات، ابراهيما گون اُميتواري باور کرت که بازين کئوميټے پت بيت. انچش که هډايا گون ابراهيما گوشتگ ات: «تئي پشيد و اوبادگ استاراني کساسا باز بنت.» (۱۹) وهډے وتي بيساهين جسم و جاني چارت، پرچا که ابراهيما کم و گيش سد سال ات، يا هما وهډا که سارهئے سنئي و بيچگي اي ديست، آ وتي باورئے سرا سُست نبوت. (۲۰) هډائے وادهئے سرا، ابراهيم ناباور نبوت و شگي نکرت، آ وتي باورئے سرا مهر اوشتات و هډايي شان و شوکت دات. (۲۱) سدک ات که هډايا اے واک هست که وتي واده پوره بکنت. (۲۲) پميشکا چه هډائے نيمگا «پاک و پلگار حساب آرگ بوت.» (۲۳) پاکين کتابئے اے لبز که «هساب آرگ بوت» تهنا په ابراهيما نبيسگ نبوتگ، (۲۴) په ما هم نبيسگ بوتگ. ما هم چه هډائے نيمگا پاک و پلگار حساب آرگ بين، ما که هډائے سرا باور کنين که آيا مئے هډاوند ايسا چه مُردگان جاه جنايت. (۲۵) ايسا په مئے گناهان، مرکئے دستا دئيگ بوت و په مئے پاک و پلگار کنگا، چه مُردگان جاه جنايتگ بوت.

هډا و انسانئے نياما و شاني

(۱) نون که باور منديئے سوبا پاک و پلگار زانگ بوتگين، چه مئے هډاوند ايسا مسيهئے راها مئيگ و هډائے نياما سهل و و شاني برجاه دارگ بوتگ. (۲) چه ايسا مسيهئے راها، اے رهمتئے دروازگ هم په ما پچ کنگ بوتگ و انون رهمتاني ساهاگا اوشتاتگين، وتي اے اُميتئے سرا گل و شادهي هم کنين که هډائے شان و شوکتا شريکدار بين. (۳) تهنا اشيئے سرا نه، وتي سگياني سرا هم گل و شادهي کنين،

چیا که زانین سځیې ږ و سمر سبر و اوپار انت. (۴) اوپار، شکسیت اډ کنت و شکسیت اُمیت کاریت. (۵) اُمیت مارا دلپروښ بیگا نیلیت، چیا که هډاے مهر مے دلا ایر ریچگ بوتگ، چه هما پاکین روھے راها که مارا بکشگ بوتگ. (۶) گیشینتگین وهدا، مَسیها وتی ساه په ردکار و بیهدایان دات، آ وهدا که ما انگت نَزور و بیوس اتین. (۷) مُشکلا چُش بیت که گسے په نیک و پاکین مردمیا چه وتی ساه سر بگوزیت، چوناها بوت کنت کسیا اے تهم و جریت بیت که وتی ساه په نیکین مردمیا بدنت. (۸) بله هډا مے سرا وتی مهرا چُش پدَر کنت: هما وهدا مَسیه په مئیگی مُرت که ما انگت گنهار اتین.

(۹) پمیشکا، نون که ما چه آییے هوئے راها پاک و پلگار زانگ بوتگین، انگت دلجمتر این که آییے سؤبا چه هډاے کهر و گزبا رگینگ بین. (۱۰) اگن آ وهدا که انگت هډاے دژمن اتین، چه آییے چکے مَرکے راها گون آیا په سُهْل و وْشانیا رسینگ بوتین، گرا نون که په سُهْل و وْشانیا رستگین، سک دلجمتر این که آییے زندے سؤبا رگینگ بین. (۱۱) بله نه تهنا په همینچکا، ما چه وتی هډاوند ایسا مَسیهے راها هډاے سرا پهر بندین، هما ایسا که آییے سؤبا آتون مارا سُهْل و وْشانی رستگ.

آدم و مسیه

(۱۲) گرا هما پیما که گناه یک کسپے سؤبا جهانا آتک و مَرک چه گناه، همه دئولا مَرک هم سجھین مردمانی نیاما شنگ و تالان بوت، چیا که سجھینان گناه کرت. (۱۳) چه شریتا پیسر، گناه جهانا هستات، بله اگن شریته مبيت، گناه هم حساب نبيت. (۱۴) بله انگت، چه آدما بگر تان موسایا، مَرکا ها کمی کرت، تنتنا همایانی سرا هم که سرکشی اش آدمے دئولا نه ات. آدم هما گسے مسال ات که آیگی ات.

١٥) بله بکشش و ټپکي، ناپرمانیۍ پئیم نه انت. اگن یکه گسیۍ ناپرمانیۍ سوباً بازیۍ مړت، بله هډائے رهمت و ټپکي چینچک گیشتر، بازیۍ مردمیا سر بوت، اے ټپکي که چه هما یگین انسانے رهمتا رست، بز ان چه ایسا مسیهیگا.

١٦) اے ټپکي، آ یگین انسانے گناهے آسرے پئیم نه انت، چیا که دادرسی چه یکه ناپرمانیۍ آتک و آسر و آکتی میارباری ات، بله بکشش و ټپکي بازیۍ ناپرمانیان و رند کثیت و پاکی و پلگاری کاریت. ١٧) اگن یگيۍ ناپرمانیۍ سوباً، چه هما یگینے راها مرکا بادشاهی کرت، گرا آ مردم که سرریچین رهمت و پلگاریۍ ټپکیۍ واهند بنت، چه اے یگینا، بز ان چه ایسا مسیهیۍ نیمگا، وتی زندا باز گیشتر بادشاهی کنت.

١٨) گرا هما پئیم که چه یکه انسانے گناه سجهین مردم میاریگ کنگ بوتنت، چه یکه انسانے نیکین کارا سجهین مردم پاک و پلگار و زندے واهند بنت. ١٩) هما پئیم که چه یگيۍ ناپرمانیا بازیۍ مردمے گنهکار کنگ بوت، چه یگيۍ پرمانبرداریا بازیۍ پاک و پلگار هم کنگ بیت. ٢٠) نون، شریۍ آتک که ناپرمانیۍ گیشتر بییت، بله جاهے که گناه گیش بوت، رهمت هم سرریچتر بوت، ٢١) تانکه، هما پئیم که گناه چه مرکے راها بادشاهی کرت، رهمت هم چه پاکی و پلگاریا بادشاهی بکت و چه مے هداوند ایسا مسیهیۍ راها مارا دیم په نمیرانین زندا ببارت.

چه گناه مرک و گوڼ هدايا زند

١) گرا چه بگوشین؟ گوڼ گناه دیم برنویۍ تان رهمت گیشتر بییت؟ ٢) هچبر! ما که چه گناه سستگ و مړتگین، چوڼ بوت کنت که انگت گناهانی تها زند بگوازیۍن؟ ٣) شما نزانیت، وهدے ما سجهین ایسا مسیهیۍ ناما پاکشودی دئیگ بوتین، گوڼ آیۍ مرکا مے پاکشودی بوت؟

٤ پمیشکا، ما چه پاکشودیه راها مُرتگ و گوڼ آییا کبر کنگ بوتگین، تان
هما پئیمما که مَسیه چه پتے شان و شئوکتا چه مُردگان زندگ کنگ بوت، همه
ډئولا ما هم نوکین زندے تھا گام بجنیں. ٥ اگن ما آییے پئیمین مَرکیا گوڼ آییا
هَوَر بوتگین، گُزا اَلَم آییے پئیمین جاه جنگیا هم گوڼ آییا هَوَر بیڼ. ٦ ما زانین
که مئے کوهنین هستی و زند، گوڼ آییا سَلیبے سرا ذرنجگ بوت تانکه هما جسم
و جان بېران ببیت که گناهے گلام انت و ما چه اد و رند گناهے گلامیا مکنین.
٧ پرچا که آکس که مُرتگ چه گناها چُتگ. ٨ بله اگن گوڼ مَسیها مُرتگین،
مارا باور انت که گوڼ آییا زند هم گوازیڼین. ٩ ما زانین، مَسیه که چه مُردگان
جاه جناینگ بوتگ، نون هچبر نمریت و مَرک چه اد و رند آییے سرا سرزور نبیت.
١٠ آ، گوڼ وتی مَرکا، یگین رندا په مُدامی، په گناها مُرت و وتی اَنوگین زندا، په
هُدایا زندگ انت. ١١ همه ډئولا، شما هم وتا په گناها مُردگ بزانیّت و چه ایسا
مَسیهے راها وتا په هُدایا زندگ بزانیّت.

١٢ پمیشکا مئیلیت گناه شمے زئوال بئوکیڼ جسم و جانا هاکی بکنت که
آییے سلین واهگان پوره بکنیت. ١٣ وتی جسم و جائے بند و بوگان گناهے
دستا مدئییت که سلئے سامان ببت. شما چه مَرکا دیم په زندا آرگ بوتگیت، نون
وتا هُدائے سپرده بکنیت و وتی جسم و جائے بند و بوگان هم هُدائے دستا
بدئییت که پاکی و پلگاریے سامان ببت. ١٤ باید انت گناه شمے سرا هاکی
مکنت، پرچا که شما شَریتے ساهاگا نه ایت، رهمته ساهاگا ایت.

پاکی و پلگاریے گلامی

١٥ گُزا چه؟ پمیشکا که شَریتے ساهاگا نه این و رهمته ساهاگا این، گُزا گناه
بکنین؟ هچبر! ١٦ وهده وتا پَرمانبرداریڼ گلامانی پئیمما یگئے دستا دئییت،

آييئې ډلام بئټ، پرچا كه چه هماليا پرمان زوريت. اے هبرا نزانيت؟ يا گناهئې
 ډلام بئټ كه ديم په مركا بارت يا پرمانبرداريئې ډلام، ديم په پاكي و پلگاري. (۱۷)
 بله هداي شگر انت، هرچنت پيسرا گناهئې ډلام اتيت، نون شما په ستك دل هما
 تاليمئې پرمانبرداري كرتگ كه آييئې سپرده بوتگيت. (۱۸) شما چه گناها آزات كنگ
 و نون پاكي و پلگاريئې ډلام بوتگيت. (۱۹) وتي سرشتا نزور ايت، پميشكا من اے
 هبران گون انساني مساليا كنان. هما پئما كه شما پيسرا وتي جسم و جائئې بند و
 بوگ په ناپاكي و گيش و گيشتر بئوكين ردكارياني ډلاميا پيش كرت، نون آيان
 په پاكئې ډلاميا پيش بكنيت كه آسر و اكبتى پلگاري انت.

(۲۰) آ وهدا كه شما گناهئې ډلام اتيت چه پاكي و پلگاريئې نيمگا آزات اتيت.
 (۲۱) گزا شما چه آ چيزان چونين سمرے برت كه نون چه آيان شرمندگ ايت، آ
 چيزاني آسر مرك انت. (۲۲) بله نون كه چه گناهئې نيمگا آزات بوتگيت و هداي
 ډلام ايت، سمرے كه كئيت پلگاري انت و آييئې آسر نميرانين زند. (۲۳) پرچا كه
 گناهئې مژ مرك انت بله هداي بكشش نميرانين زند انت كه چه مئې هداوند ايسا
 مسيهئې راها رسيت.

چه سور و سانگا مسال

(۱) او براتان! نزانيت كه شريت تان هما وهدا انسانئې سرا هكم كنت كه
 انسان زندگ انت؟ من گون هميان هبر كنگا آن كه شريتا زانت. (۲) په مسال،
 شريتئې رهبندا، يك جنے تان هما وهدا وتي مردئې پابند انت كه مردى زندگ انت.
 بله اگن مردى مړت، گزا آ چه سور و سانگئې رهبندان آزات انت. (۳) تان وهدے
 آييئې مرد زندگ انت، اگن آ دگه مردے بگيپت، زنهكار زانگ بيت. بله اگن آييئې
 مرد بمریت، چه شريتئې اے رهبندا آزات انت و اگن دگه مردے بگيپت زنهكار
 زانگ نبيت.

٤) او منى براتان! همې پئىما چه مَسِيهئى جِسْم و جائئى راها شما چه شَرِيْتا
 آزات بوتگ و مُرتگيْت تان دگه كَسِيئى بِيْت، همايئى بِيْت كه چه مُردگان جاه
 جنايْنگ بوت، تان په هُدايا بَر و سَمَر بيارِيْن. ٥) وهده مئى مَهار گُنهكارِيْن
 سَرِشتئى دِستا ات، مئى بَند و بُوْگاني تها هما پُرگُناهيْن هُئا و هُئوسان كار كرت
 كه چه شَرِيْتئى زانگا چست بوتگ اتنت تانكه په مَركا بَر و سَمَر بيارِيْن. ٦) بله
 نون ما چه شَرِيْتا آزات بوتگيْن، چه هما چيزا مُرتگيْن كه پيَسرا مارا پابندي
 كرتگ ات، تانكه چه روئى نوْكيْن راها هُدايى هُزمتا بكنيْن، چه شَرِيْتئى نِشتَهاني
 كوَهنيْن راها نه.

گُون گُناها گِر و چيل

٧) گُرا چه بگوشِيْن؟ شَرِيْت گُناه انت؟ هچبرا! بله اگن شَرِيْت مَبوتِيْن، مَن
 نِزانت گُناه چيئى. اگن شَرِيْتا مگوشْتِيْن ”تَماه مكن“، مَن نِزانت تَماه و لالچ چيئى.
 ٨) بله گُناها چه هما هُكما سوْت و پائِدگ زُرت و منى دلا هر پئيمِيْن تَماه اي پيدا
 كرت. چيَا كه چه شَرِيْتا دُن، گُناه مُرتگ. ٩) يَك وهده مَن چه شَرِيْتا دُن زِند
 گوازيْنت، بله اُنچش كه شَرِيْتئى هُكم اَتك، گُناه زِندگ بوت و مَن مُرتان. ١٠) مَن
 دِيست هما هُكما كه بايد انت زِند بياورتيْن، په مَن مَركى اورت. ١١) گُناها چه اے
 هُكما سوْت و پائِدگ زُرت، مَنا ردى دات و چه همې هُكما كُشتى. ١٢) گُرا، شَرِيْت
 پاكَ انت، هُكمى هم پاكَ و نِيك و اَدل انت. ١٣) گُرا آ چيز كه نِيك انت، منى
 مَرَكئى سُوْب بوت؟ هچبرا! چه آ شَرِيْتا كه وت نِيك انت، گُناها مَنا دِيم په مَركا
 برت تان گُناه، گُناه زانگ و پجارگ بِيْت و چه شَرِيْتئى هُكما آيئى شَرى و گندگى
 بيَهساب بِيْت.

١٤) ما زانِيْن كه شَرِيْت روھى چيزْ، بله مَن نِپساني مردمې آن كه گُلامِيئى

پئېما گناهې كړا بها بوتگان. (۱۵) من وتی جندئے کار و كړدان سرېد نېان. آ كاران كه كنگ لوټان نكنانش، بله هما كاران كنان كه چه آيان نېرت كنان. (۱۶) اكن هما كاران كنان كه كنځش نلوټان، گزا مټان كه شريت شر انت. (۱۷) نون، چه اد و رند، اے من نه آن كه آ كارا كنت، اے هما گناه انت كه منی دلا نشتگ. (۱۸) من زانان كه منا، بزان منی گنھكارين سرشتا هچ نيكيے مان نيست. منا نيكيين كار كنځے واهگ هست، بله كرت نكنان. (۱۹) آ نيكيين كاران كه كنگ لوټان نكنانش، بله هما بدين كاران كنان كه كنځش نلوټان. (۲۰) اكن من هما كاران كنان كه نلوټان بكنانش، گزا چه اد و رند آ كارانی كنوك من نه آن، كنوك هما گناه انت كه منی دلا نشتگ.

(۲۱) پميشكا اے كانونا گندان كه وهده نيكي كنگ لوټان، بدی گوڼ من گوڼ انت. (۲۲) وتی دل و درونا، چه هدائے شريتا شادان آن، (۲۳) بله دگه كانوے وتی بند و بوگانی تھا گندان كه گوڼ منی دلے كانونا جنكا انت. اے منا گناهے كانوے بنديگ كنت كه منی بند و بوگانی تھا كار كنكا انت. (۲۴) اھ كه من چوڼين سيهرؤچين مردمے آن. كئے منا چه اے مركيگين جسا رگينيت؟ (۲۵) هدائے شگرا گران كه چه مئے هداوند ايسا مسيهے راها رگان. هئو، وتی پگر و هئالا هدائے شريتے گلاميا كنان، بله وتی سرشتا گناهے كانوے گلام آن.

چه پاكين روها زندگی

(۱) نون په هما مردمان هچ مئيارباريے نيست كه ايسا مسيهيگ انت. (۲) چيا كه چه ايسا مسيهے راها، زندئے روھے كانونا منا چه گناه و مركئے كانونا آرات كرتگ. (۳) هما كار كه شريتا كرت نكرتگ آت، پرچا كه گنھكارين سرشتے سئوبا نزور بوتگ آت، آ كار هدايا وت كرت. اے كاری چش كرت كه وتی جندئے چكي گنھكارين انسانئے دروشما رئوان دات تان په مئے گناهان كربانيگ ببيت.

اے پیما چه یگ جسم و جانپے راها گناهی میاربار کرت، (۴) تانکه شریته
 لوٹ مے جسم و جانا سرجمیا پوره ببیت، ما که گنهکاریں سرشته راها نزورین،
 روھے راها زورین. (۵) آ که گنهکاریں سرشته راها زورنت، آیانی پگر و هیال
 گون هما چیزان انت که آیانی سرشت لوئیت، بله آ که روھے راها زورنت، هما
 چیزانی هیالا انت که روھش لوئیت. (۶) گنهکاریں انسانے پگر و هیالے آسر
 مرک انت. بله آپگر و هیال که مهاری روھے دستا انت آیئے آسر، زندمان و
 آسودگی انت. (۷) هما پگر و هیال هدائے دژمن انت که مهاری گنهکاریں
 سرشته دستا انت. آ وتا هدائے شریته دستا ندنت، اے کارا کرت هم نکنت. (۸)
 آ که گنهکاریں سرشته دستا انت، هدایا وشنود کرت نکنت.

(۹) بله شما گنهکاریں سرشته دستا نه ایت، روھے دستا ایت، پرچا که هدائے
 روھ شمے دلا نشتگ. اگن گسیا مسیھے روھ گون مبیت، آ مسیھے نه انت، (۱۰) بله
 اگن مسیه شمے دلا انت، گڑا شمے جسم و جان گناهے سئوبا مرتگ و شمے روھ
 پاکی و پلگاریے سئوبا زندگ انت. (۱۱) اگن هماییے روھ شمے دلا انت که ایسا
 مسیھی چه مرکا رند جاه جنایت، گڑا آ که مسیھی چه مردگان جاه جنایت،
 شمے زئوال بیوکین جسم و جانا هم چه وتی هما روھا زند بکشیت که شمے دلا
 نشتگ.

(۱۲) او براتان! گڑا ما وامدار این، بله گنهکاریں سرشته وامدار نه این که آیئے
 هسابا زند بگوازیین. (۱۳) چیا که اگن شما گنهکاریں سرشته راها بگریت، مریت.
 بله اگن چه روھے راها وتی سرشته گناه و بدکاریان بکشیت، زندگ مانیت. (۱۴)
 آ سجھین مردم هدائے چک انت که هدائے روھ آیانی رهشون انت. (۱۵) شمارا
 گلامی روھے نرستگ که پدا بترسیت، شما په چکی زورگ بوتگیت و هدایی روھ
 شمارا رستگ. چه همے روھا کوکار کنین ”آبا، او پت!“ (۱۶) روھے چند گون مے

آرواها گواهی دنت که ما هُدائے چُکّ ایں. (۱۷) نون اگن ما هُدائے چُکّ ایں، گڑا میراس هم برین، چه هُدایا میراس برین و گوڼ مَسِیها هم میراس ایں. چیا که اگن ما په راستی آییئے سکی و سوریان همراه بیین، گڑا آییئے شان و شوکتا هم شریکدار بیین.

هَدائے مهر و مئے آیوکیڼ شان و شوکت

(۱۸) منی هسابا، اے زمانگئے سکی و سوری، آ شان و شوکتئے دیمّا هچّ نه آنت که په ما پدّر بئیگی انت. (۱۹) چیا که سَجّهین هستی، په بیسبری همے ودارا انت که هُدائے چُکّ کدین زاهر کنگ بنت. (۲۰) سَجّهین هستی ناهودگیئے دستا دئیگ بوت. اے چه هستیئے جندئے واهگ و رزایا نبوت، چه هماییئے واهگ و رزایا بوت که هستی ای ناهودگیئے چیړا چیړ ترینت، بله گوڼ اے اُمیتا (۲۱) که هستیئے جند چه زئوالیئے گلامیا آرات و هُدائے چُکانی آراتیئے شان و شوکتا شریکدار بیت. (۲۲) ما زانین که سَجّهین هستی انگت چه زَنک و زایگئے دردان نالگا انت. (۲۳) تنها هستی نالگا نه انت، ما وت هم که چه روئے اولی بر و سَمرا شریکدار بوتگین، وتی درونا نالگا ایں، همے وهدا که په بیسبری ودارا ایں که مارا په چُگی بزوریت، تانکه مئے جسم و جان آرات کنگ ببیت. (۲۴) ما گوڼ همے اُمیتا رَکینگ بوتگین، بله اُمیتے که سَرجم بوتگ، نون اُمیت گَوَشگ نبیت. چوڼ بوت کنت مردم هما چیژئے اُمیتا ببیت که هست انتی؟ (۲۵) اگن هما چیژئے اُمیتوار بیین که انگت مارا نیست، گڑا په سبر آییئے ودارا بیین. (۲۶) همے پیما روہ مئے نِزوریانی تھا مارا کُمک کنت، چیا که ما نزانین چوڼ و په کجام چیژان دوا بکنین، بله روئے جند گوڼ انچین نالگان په ما نیامجیگرئ کنت که لبز ش بئیان کرت نکنت. (۲۷) آ که مئے دلان پَئیت پاکین روئے پگر و هیالان زانت، چیا که روہ گوڼ هُدائے واهگ و رزایا په پلگارتگینان نیامجیگرئ کنت.

٢٨ ما زانين، هدا سجهين چيزان په وتی دوست داروکانی شری و ایمنیا کار بندیت، په همایان که هدائے مکسدا گوانک جنگ بوتگانټ. ٢٩ هدایا آ چه پيشا زانتنت و چه پيسرا انجشی گیشینتنت که آیئے چکے داب و دروشما بنت، تان آ چک بازین براتانی اولی بیت. ٣٠ آ که هدایا چه پيسرا گیشینتنت، گوانکی هم جنت، آ که هدایا گوانک جنت، پاک و پلگاری کرتنت و آ که پاک و پلگاری کرتنت، شان و شوکتی هم دانت.

٣١ اے چیزانی بارئوا چه بگوشین؟ اگن هدا گون ما گون انت، کئے مئے دژمن بوت کنت؟ ٣٢ آ که وتی چکے پرواهی نکرت و په مئگی چه آيا سر گوست، گون آيا هئوار، آ دگه سجهين چيزان هم مارا ندنت؟ ٣٣ هدائے گچین کرتگینان کئے بهتام جت کنت؟ اے هدا انت که پاک و پلگار کنت. ٣٤ کئے مئارباریئے هکما برت کنت؟ ایسا مسیه، هما انت که مرت و، هئو، چه مردگان جاه جناینگ بوت، هما که هدائے راستین گشا انت و آیئے درگاها په ما نیامجیگری کنت. ٣٥ کئے مارا چه ایسا مسیه مہرا جتا کرت کنت؟ سکی و سوری یا پریشانی، آزار یا دگال، جاندری، هتر یا زهمئے زراب؟ ٣٦ انجش که نییسگ بوتگ:

« تئی سئوبا سجهين روچا گون مرکا دیم په دیم این و»

« گربانیگین پسانی پیما حساب آرگ بین.»

٣٧ انه، مارا اے سجهين چيزانی تھا چه هماییئے راها مزنین کامیابیء رسیت که گون ما مہری کرتگ. ٣٨ من دلجم و سدک آن که نه مرک، نه زند، نه پریشنگ، نه هاکم، نه انوگین و نه آیوکین چیز، نه واک و زور، ٣٩ نه برزی، نه جہلی و نه سجهين هستیئے دگه چیزے مارا چه هدائے هما مہرا جتا کرت کنت که چه مئے هداوند ایسا مسیها مارا رسیت.

① من چه مَسِيهۍ ارواه و جَبينا راست گَوْشان و دروگ نَبندان، مني دل و درون چه پاکين روها اے هبرئۍ شاهديا دنت که ② منا سؤزناکين اندوّه و مُدامين دردۍ دلا انت. ③ دريچا وتي همرگ و همزاتين براتاني هاترا، من نالت کنگ بوتينان و چه مَسِيها بَسستينان. ④ آ، اِسراييلي انت که په چُگي زورگ بوتگ انت. شان و شئوکت، اهد و پئيمان، شَرِيتۍ رسگ، پرستشۍ راه و رَهَبند و هُدائۍ لبز و کرار همایانيگ انت. ⑤ بُنپيرک همایانيگ انت و مَسِيه هم که سَجّهيناني هُدا انت، جِسمي هسابا چه همایاني نسل و پَدريچا انت. آيا مُدام ستا و سنا بات. اُنچش بات. آمين.

⑥ چُش نه انت که هُدائۍ هبرا پرؤش وارتگ. چيا که هر بني اِسراييليۍ، اِسراييلي نه انت. ⑦ اِبراهيمۍ هر چُک و ثَماَسگۍ آييۍ راستين اوډادگ نه انت. بله » «تئیی نسل و پَدريچ چه اِساکا هساب آرگ بیت.» ⑧ اے چير پيش داريت که هُدائۍ چُک آ نه انت که جِسمي چُک انت. واده داتگين چُک اِبراهيمۍ نسل و پَدريچ هساب آرگ بنت. ⑨ پرچا که واده و کرار چُش ات: » «گيشينتگين وهدا پر تران و سارها مردين چُکۍ بیت.» ⑩ تنها ایش نه ات، گوڼ رِبگایا هم همه پئيمين چيرۍ بوت، وهدۍ آ په وتي جارین چُگان لاپر بوت. آيانی پت هم هما يکين ات، بزان مۍ بُنپيرک اِساک. ⑪-⑫ بله چه اِشیا پيسر که چُک پيدا بنت و نيکی يا بدی بکنت، رِبگایا گوشگ بوت که » «مسترين گستريئۍ هزمتا کنت.» اے دُولا بوت تان هُدائۍ اراده چه گچينکاریا بَرجاه دارگ بييت، بله چه کار و کردۍ راها نه، چه همایيۍ راها که اِنسانا گوانک جنت. ⑬ اُنچش که نبیسگ بوتگ: » «آکوب منا دوست ات و چه ايسوا نپرتن کرت.»

١٤ گڙا چي بگوشين؟ هدا نانساپ انت؟ هچبرا! ١٥ چيا كه گون موسايا
 گوشيت: » اگن بلوٿان گون يگيا مهربان بان، گون آيبا مهربان بان و اگن بلوٿان
 گسيئس سرا رهم بكنان، آيبئس سرا رهم بكنان. « ١٦ بزان، اے انسانئس واهگ و
 وس كنگئس سرا نبئت، رهم كنگ هدائس دستا انت. ١٧ پرچا كه پاكين كتاب گون
 پرونو گوشيت: » من ترا په اے مكسدا مزي داتگ كه چه تئو وتي زور و واکا
 پيش بداران تانكه مني نام سجهين زمينا جار جنگ ببيت. « ١٨ گڙا بزان، هدا
 هرگسئس سرا كه بلوٿيت رهم كنت و هرگسئس دلا كه بلوٿيت سنگ كنت.

هدائس گهر و رهمت

١٩ چه من جست كنتئس: » گڙا هدا چيا انگت مارا اير جنت؟ آيبئس ارادهئس ديما
 كئس اوشتات كنت؟ « ٢٠ بله، او انسان! په راستي تئو كئس ائس كه گون هدايا يك
 و دو بكنئس؟ اے شرين هبرئس كه اڏ كرتگينئس وتي اڏ كنوكا بگوشيت: » چيا منا اے
 پئما اڏت كرتگ؟ « ٢١ كوزهگرا اے هك نيست كه چه گلئس يگين چنكا دري په
 الكاپين و دري په انچاين كاري اڏ بكنئس؟

٢٢ گڙا چي؟ هرچنت هدايا وتي گهر و گزب پيش دارگ و وتي واک و كدريت
 پدر كنگ لوٿت، بله انگت آيبئس اهتيارا ات، گون مزين اوپارے آ مردمان بسگيت
 كه گهر و گزبئس چيرا اتنت و گار و گمسار بئيگئس لاهك. ٢٣ گڙا چي؟ بلكين آيبا
 چش كرتگ تان وتي شان و شوكتا هما مردمان پيش بداريت كه آيبئس رهمتئس
 چيرا انت، هما مردم كه هدايا پيسرا په شان و شوكتا تيار كرتگ انت. ٢٤ ما هم
 كه هداي گوانك جتگين اين اے رهمتئس چيرا اين، تهنا چه يهودياني نيما گوانك
 جنگ نبوتگين، چه دركئوماني نيما هم گوانك جنگ بوتگين. ٢٥ انچش كه هوشا
 نبئس كتاب گوشيت:

» «هما که منی کئوم نه ات، من آييا وتی کئوم گَوْشان،»

» «هما که منی دُردانگ نه ات من آييا وتی دُردانگ گَوْشان.»«

٢٦) اَنچُش هم:

» «هما جاگها که گُون آيان گَوْشگ بوت: 'شما منی کئوم نه ایت،»

» «اودا آ، زندگین هُدائے چُکّ گَوْشگ بنت.»«

٢٧) اِسراييلئے بارئوا اِشئيا نَبی جَار جنت و گَوْشيت:

» «بَلّ که بنی اِسراييلئے چُکّ، دَريائے ريکاني کِساسا باز بنت،»

» «بله چه آيان تهنا يک گسانين پَشت کيتگين بهرے رگيت.»

٢٨) «چيا که هُداوند زمينئے سرا وتی شُور و هُکما په تيزی و مُهکمی برجاه کنت.»«

٢٩) هما پئِما که اِشئيا نَبيا پيشگوئی کرتگ:

» «اگن لشکرانی هُداوندا په ما نسل و پَدريچ مه اِشتين،»

» «گُرا ما هم سُدومئے مردمانی پئِما بوتگ اتين و»

» «مئے آسر هم گُمورَهئے مردمانی آسر ات.»«

اِسراييلئے ناباوری

٣٠ نون چے بگوښين؟ هما دركئوم كه په پاكي و پلگاریا جُهدش نكرت، پاكي و پلگاریا اِش رست، هما پاكي و پلگاری كه چه باورا كئیت. ٣١ بله اِسرائیلیان كه چه شَریتْته راها په پاكي و پلگاریا جُهد كرت، چه شَریتْته راها په پاكي و پلگاریا نرسنت. ٣٢ پرچا چُش بوت؟ پمیشكا كه آیانی جُهد، باورْته سرا نه ات، كار و كرْدته سرا ات. آیان مان گیشینوَكین سِنگْته سرا نكل وارت. ٣٣ انچش كه نبشته انت:

« من سَهیونا سِنگْته » « ایزر كنان كه مردمان نكلینیت، »

« تَلارْته » « كه آیان دئور دنت، »

« هرگس كه آیینه سرا باور بكنت پَشَل و شرمندگ نبیت. »

چه هُدايه نیمگا پاكي

١ او براتان! منی دلْته ارمان و دوا گوڼ هُدايا په اِسرائیلیان همیش انت كه آ برکنت. ٢ من په آیان گواهی دات كنان كه آ په هُدايا هُدوناك و پرجوش انت، بله آیانی اے هُدوناكی چه شَرین زانت و زانگیا نه انت. ٣ چه آ پاكي و پلگاریا ناسهیگ و ناسرید انت كه چه هُدايه نیمگا انت و وتی جندْته پاكي و پلگاریْته جوژینگْته جُهدا انت، پمیشكا و تا آ پاكي و پلگاریْته دستا نداتگش كه چه هُدايه نیمگا انت. ٤ مَسیه، شَریتْته سرجمی و هلاسی انت. آسر اِش انت، هرگس كه باور كنت، پاك و پلگار زانگ بیت.

رگگْته راه

٥ هما پاكي و پلگاری كه چه شَریتْته كئیت، آیینه بارئوا موسا چُش نبیسیت:

» “هرگس که اے هُکمانی سرا کار کنت گون اِشانی دارگا زندگ مانیت.” (۶) بله آ پاکى و پلگارى که چه باورا کئیت، اے دُئولا گوْشیت: » “وتى دلا مگوْشیت ’کئے آسمانا رئوت؟“، بزان که مَسِيها جَهْلاد بياريت، (۷) » “يا ’کئے جُهْلين کبرا اير کپيت؟“، بزان که مَسِيها چه مُردگان بُرزاد بياريت. (۸) گُزا چه گوْشیت؟ » “لَبز تئى نَزِيگا انت، تئى لُئثانى سرا و تئى دئى تها انت“، بزان باورئى هما لَبز که ما آييا جار جنين. (۹) اگن گون دپا بمئى که ايسا هُداوند انت و په دل باور بکنئى که هُدايا آ چه مُردگان جاه جنائنتگ، رَکِينگ بئى. (۱۰) چيا که انسان په دل باور کنت و پاک و پلگار زانگ بيت، گون زبانا هم مَنيت و اے پئىما رَکِيت. (۱۱) چيا که پاکين کتاب گوْشیت: » “هرگس آيئى سرا باور بکنت هچبر شرمندگ نبيت.“ (۱۲) اے بارئوا يهودى و يونانيئى نياما پرک و پيرى نِست. چيا که همى يگين هُداوند، سَجَهينانى هُداوند انت و په هما دُرُستِيگين مردمان بيکساس سَکى و بَکشوک انت که آييا تئوار کنت. (۱۳) چيا که » “هرگس هُداوندئى ناما تئوار بکنت، رَکِيت.“

(۱۴) نون چون يگيا تئوار بکنت که آيئى سرا باورش نکرَتگ؟ و چون يگيئى سرا باور بکنت وهدى آيئى بارئوا چيرى نه اِشکتِگش؟ و چون بَشکنت اگن کسے آيانى کُرا اے جارا مجنت؟ (۱۵) و چون جار بجنت اگن رئوان دئىگ نبوتگ انت؟ اَنچش که نِبشته انت: » “وَشَکَدَم انت آ مردم که وَشِين مِستاگ کارنت.“

(۱۶) بله بازينيا اے وَشِين مِستاگ نَمَتگ، چيا که اِشيا نَبى گوْشیت: » “او هُداوند! مئى پئىگامئى سرا کئيا باور کرت؟“ (۱۷) گُزا بزان که باور، چه پئىگامئى گوش دارگا کئیت و پئىگامئى گوش دارگ، چه مَسِيهئى مِستاگئى جار جَنگا.

(۱۸) بله نون جُست کنان: ”آيان نه اِشکتگ؟“ اَلَم اِشکتِگش، پرچا که:

» «آيانی تئوار سَجْهَيْن دنيایا شتگ و»

» «آيانی هبر جهانئے گڏی مرز و سيمسران سر بوتگ آنت.»

١٩) پدا جُستَ کنان: «إسراييل سرپد نبوتگ؟» ائولا، موسا چه هُدايے کئولا
گوشيت:

» «من شمارا هما مردمانی هَسَدَيِگ کنان که کئومے نه آنت؛»

» شمارا گون ناسرپدين کئومے هژمناگ کنان.»

٢٠) گزا، اِشْئيا نَبی په دليري و تمردی چه هُدايے کئولا گوشيت:

» «منا همایان در گيتک که منی شوهازا نه اتنت،»

» «من وتا په همایان پَدَر کرت که منی جُست و پُرسا نه اتنت.»

٢١) بله إسرائييلے بارئوا گوشيت:

» «سَجْهَيْن رُچا من وتی دست،»

» «دیم په ناپرمان و بَرهَلاپين کئومیا ذراج کرتگ.»

هُدايا وتی کئوم یله نکرَتگ

١) نون جُستَ کنان، هُدايا وتی کئوم دئور داتگ و یله کرتگ؟ هچبر! چیا که

٢) من وت هم إسرائييلے آن، چه ابراهيْمے نسل و پَدريچا آن و بنيامينے گبيلها.
هُدايا وتی کئوم که چه پيسرا زانتگ، دئور نداتگ. نزانيت پاکين کتاب إلیاس
نَبیے بارئوا چه گوشيت؟ آ، چه پئوما إسرائييلے هلاپا هُدايے کِرا دزبندی کنت؟

٣ گَوْشیت: » «او هُداوندا! اِشان تئیی نَبی کُشتگانَت و تئیی کُربانجاه وئیران کرتگانَت. پَشت کپتگین تهنا من آن و نون منی کُشگئے رَندا اَنت.» ٤ بله هُدايے پَسَو په آييا چه اَت؟ » «من په وت هپت هزار مردم اِشتگ که بَهَلئے» دِيما کُونْدان نکپتگانَت.» ٥ همے پئِیما، مروچی هم لهتین چُشین پَشت کپتگ که چه رهمتئے راها گچین کنگ بوتگانَت. ٦ اگن گچین چه رهمتئے راها اِنت، گُزا چه اِد و رَند چه کار و کِردا نه اِنت، اگن چه کار و کِردا بوتین، گُزا چه اِد و رَند رهمت، رهمت نبوتگانَت.

٧ گُزا چه؟ آ چیر که اِسرائیل آيیے شوهازا اَت نرستی، گچین کرتگینان رست بله آ دگرانی دل سِنگ بوت. ٨ اَنچش که نِبشته اِنت:

» «هُدایا آ کاهل و سُسْتین روھے دانتت،»

» چمّی دانتت که مَگندنت و»

» گَوْشی دانتت که مه اِشکننت،»

» تان مروچیگین روچا.»

٩ داوودا هم گَوْشتگ:

» «آيانی پَرزوَنگ» په آيان دام و تلکے بات،»

» تَگل دئیوکین سِنگ و سِزا و اَزابے بات،»

١٠ » چمّش تهار باتنت تان مَگندنت و»

» سَرینش تان اَبَد کُمپ و چوٹ بات.»

١١) گُڙا جُستَ کُنان، آيان اَنچُش نَگل وارتگ که بکپنت و پدا پاد آتک مکنت؟
هچبر! آيانی نَگل ورگے سؤبا رَگگ په دَرکئومان آتکگ تان اِسراييلياني هَسد پاد
بيئيت. ١٢) اگن آيانی نَگل ورگ په دنيايا برکت بوت و آيانی پرؤش و تاوان په
دَرکئومان گنجے، گُڙا آيانی سَرجمين هؤر بئِیگ چؤنښن مزنښن برکتے کاريت.

١٣) او دَرکئومان! ائون گؤن شما هبرَ کُنان. نون که منی کاسِدي گؤن دَرکئومان
انت، وتی هزمتا پُرارزش زانان، ١٤) په اے اُمپتا که وتی جندے مردمان هَسديگ
بکنان و اے پئِیما چه آيان لهتينا بَرکيَنان. ١٥) چيا که، اگن آيانی دئور دئِیگ
جهانے سُهَل و وِشانی انت، گُڙا آيانی زورگ چه مُردگان زَندگ بئِیگا اَیِد، چه بوت
کنت؟ ١٦) اگن هُميرئے هما چانگ پاک بييت که ائولی بَر و سمر انت، گُڙا بزان
تروئے سَجْهين نغن هم پاک انت، اگن ريشگ پاک بييت ئال هم پاک انت.

١٧) اگن درچکے لهتین ئال پرؤشگ و سندگ بوتگ و تئو که جَنگلی زئيتونئے
ئالے ائے، آدگه ئالانی نياما گؤن درچکا پئِیوند جَنگ بوتگے و نون زئيتونئے
ريشگے پُرزورين شيرگا شريکدار ائے، ١٨) آ ئالانی پُشتا پَهر مَند. اگن چُش کنے،
مشمؤش که تئو ريشگ نداشتگ، اے ريشگ انت که ترا داشتگی. ١٩) نون بلکين
بگوشے: ”آ ئال پرؤشگ و سندگ بوتنت تان من پئِیوند جَنگ بيان.“ ٢٠) راست
انت. آ ئال سِندگ بوتنت که ناباور آنت، بله تئو چه باورا اوشتاتگ و مَهر ائے.
گروناک مَبے و په تُرس زَند بگوازين. ٢١) چيا که اگن هُدايا درچکے اَسليگين
ئالانی اوپار نکرت، تئیی اوپارا هم نکنت. ٢٢) نون هُدايے مهربانی و ثرنديا بچار،
ترندی په همایان انت که کپتگ انت و مهربانی په تئو انت، اگن آيئے مهربانيانی
ساهگا بمانئے. اگن نه، تئو هم گُډگ بئے. ٢٣) آ هم، اگن وتی ناباورئے سرا
مماننت، پئِیوند جَنگ بنت، چيا که هُدايا آيانی پدا پئِیوند جَنگے واک و توان
هست. ٢٤) تئو چه هما جَنگلی زئيتونئے درچکا گُډگ بوتگے که وتی زاتا جَنگلی

انت و وتی زاتئ هلاپا گوڼ کښتگين زئيتونا پئيوڼد جنګ بوتگئ. گړا هما که اے
زئيتونئ اسليگين ټال انت، چه پئما په ارزانی گوڼ وتی جندئ درچکا پدا
پئيوڼد جنګ بوټ نکنت؟

اسراييلئ رگينګ

(۲۵) او براتان! چو مبيت وتا چه وتی گد و کساسا مستر بزانيټ. پميشکا
نلوټان چه اے رازا ناسرپد ببيت که اسراييلئ يک بهريئ سرا سکدلی تان هما
وهدا آتکګ که درکئوم سرجميا بيانيت گوڼ. (۲۶) اے پئما، نون سجھين اسراييل
رگيت، هما ډئولا که نېشته انت:

» ”رگينوک چه سهيونا کئيت و“

» گمراهيا چه اکوبئ پدريچا دور کنت.“

(۲۷) » ”گوڼ آيان منی آهد و پئمان همش بيت،“

» وهده آيانی گناهان دور کنان.“

(۲۸) بنی اسراييلي وشين مستاغئ حسابا، په شمئگی هډائ دژمن انت بله
گچينکاريئ حسابا، آ په وتی بئيرکاني هاترا هډائ دوست انت. (۲۹) چيا که هډا
وتی ټيکيا پچ نگيت و وتی گوانکا پر نترينيت. (۳۰) هما پئما که يک وهده شما
هډائ ناپرمان اتيت بله انون چه اسراييلياني ناپرمانيا، هډائ مهر و رهمت شمارا
رست، (۳۱) نون آ ناپرمان بوتګ انت تانکه چه هما رهمتا که شمارا رستګ، آيان هم
رهمت برسيت. (۳۲) چيا که هډايا سجھين مردم ناپرمانئ بنديګ کرتګ انت
تانکه سجھينانی سرا رهم بکنت.

۳۳ پُکڻو! هُداۓ گنج و ھکمت و زانتۓ جُھلانکی چينچُک باز انت.

آيۓ شُور و سَلاه چہ زانگ و در گيجگا دور آنت و

راھي چہ شوہازا ڏن!

۳۴ » ”کئيا هُداوندۓ پگر زانتگ و“

» کئۓ آيۓ سر و سوچ دئوک بوتگ؟“

۳۵ » ”کئيا آيارا چيزۓ داتگ“

» کہ بدلا چيزۓ بگيپت؟“

۳۶ چيا کہ هر چيزۓ ھمايۓ نيۓمگا انت و چہ آيۓ سؤبا و پہ ھماييا انت.
تان ابد شان و شوکت ھماييا سر بات. انچش بات. آمين.

زندگين گربانيگ

۱ او براتان! مني دزبندي گون شما اش انت کہ گون هُداۓ رَھمتاني چارگا،
وتي جسم و جانا چو زندگين گربانيگيا پيش بکنيٓت کہ پاک و پلگار انت و هُدايا
پَسندَ بيت. اے شمۓ روھانيين پرستش انت. ۲ گون اے دنيايا ھمرنگ و
ھمدرؤشم مبيٓت، چہ وتي پگر و پَھمۓ نوک کنگۓ راھا بدل بيٓت، تان شما
بزانيٓت و گيشيٓنت بکنيٓت کہ هُداۓ واھگ چۓ انت، کجام چيزۓ شر، کامل و هُدايا
پَسند انت.

۳ گۆن هما رهمتا که منا بکشگ بوتگ شما سَجَّهِنَانْ گَوْشان، همينچک که هستيت و تا بُرتر مزانيت. وتی بارئوا په شَرّی و راستی شئور بېرّيت و وتا برابر گۆن همينچک باورا کساس بکنيت که هدايا په شما گيشيننگ. ۴ هما دابا که مئے يکين جانا، بازين بند و بؤگ هست و سَجَّهين بند و بؤگانی کار يگے نه انت، ۵ ما که باز اين، مَسِيهئے ارواه و جَبينا يکين جسم و جان اين و چه ما هر يگے، يکدوميئے بند و بؤگ انت. ۶ برابر گۆن اے مهر و رهمتا که مارا دئيگ بوتگ، تهر تهرين هدايي دادانی واهند اين. اگن گسيا پئيگمريئے ئيکی رستگ، آيا برابر گۆن وتی باورا کار ببنديت، ۷ اگن هزمت کنگ انت هزمت بکنت، اگن تاليم دئيگ انت تاليم بدنت، ۸ اگن دلبڈی دئيگ انت دلبڈی بدنت، اگن دگرانی زلورتانی پوره کنگ انت گۆن دَسپچی کُمک بکنت، اگن پيشوايي و سروکی انت گۆن شَرّين دلگوشداری و جُهديا سروکی بکنت، اگن مهر و رهم انت گۆن و شين دله مهر و رهم بکنت.

مهر

۹ شمئے مهر بايد انت زگر و په دل ببیت، چه بدیا نپرت بکنيت و گۆن شَرّی و نيکیا بلچيت. ۱۰ گۆن براتی مهرے، يکدگرا دوست بداريت، په شرپ و اِزت کنگا چه يکدوميا ديما تر بيټ. ۱۱ هچ کارئے تها سُستی مکنيت، وتی روها پُرچؤش بيټ، هداوندئے هزمتا بکنيت. ۱۲ په اُميتواری گل و شادهی بکنيت، سگيانی تها سبر و اوپار پيش بداريت و وتی دوايان مهر بؤشتيت. ۱۳ هدائے پلگارتگين مردمانی هاجتان پوره کنگا شريکدار بيټ و وتی لوگئے دروازگا په درامدانی مهمانداریا پچ بکنيت.

۱۴ اگن گسے شمارا آزار برسينيت په آيا برکت بلوئيت، برکت بلوئيت و نالت

مکنیت. (۱۵) اگن گسے شادهی کنت گون آييا شادهی بکنیت و اگن گسے گریت
 گون آييا بگریویت. (۱۶) گون یکدومیا په همدلی و همستکی زند بگوازیښت. پهر
 و شان مکنیت، گون کمترینان همراه بیټ و وټا باز اگلمند مزانیټ. (۱۷) گون گسا
 بدیئے بدلا بدی مکنیت. گون هما کاران دلگوش بیټ که هرگسے چمان شر انت.
 (۱۸) تان هما هدا که شمے دستا بیت، گون هرگسا په سهل و آرامی زند
 بگوازیښت. (۱۹) او دوستین دُردانگان! هچبر بیرگیری مکنیت، گهرا په هدايا
 بلیت. چیا که نبشته انت: « هداوند گوشت: بیرے گرگ منی کار انت، سزا
 دیوک من آن. » (۲۰) اشیئے بدلا:

« اگن تئی دژمن شدیگ انت، وراکی بدے، »

« اگن تئیگ انت، آپی بدے، »

« که گون وتی اے کارا، آییئے سرا روکین جل و اشر مچ کنے. »

(۲۱) میل بدی تئی سرا سردست بیت، گون نیکیا بدیئے سرا سردست بے.

هکومتے پرمانبرداري

(۱) هرگس وټا هکومتے چیردست بمنیت، پرچا که چه هداے نادینتگینا آید،
 هچ واک و ایتیارے نیست و هر واک و کدرتے که هست، هدايا نادینتگ. (۲)
 پمیشکا، هرگس که چه هکومتا سرکشۍ کنت، هداے نادینتگینے هلاپا پاد آتکگ و
 هرگس که سرکشۍ بکنت، وتی سرا میاربارۍ کاریت. (۳) آ که شرین کار کنت،
 آیان چه هکومتا ترسے نیست، بله سلکار چه آييا ترسنت. اگن لوټے چه هکومتے
 ترسا آرات بے، گزا شرین کار بکن و آترا منیت و ستا کنت. (۴) په تئی شریا،

هکومت هُډائے هزمتکار انت، بله اگن بدکاری کنئے، چه آييا بئرس چيا که زهم
 مُپت و بے سئوب آيئے دستا نه انت. آ هُډائے هزمتکار انت، سزا دئيوکے که په
 بدکاران گهر کاريت. (۵) گزا، بايد انت هکومتئے چيردست ببئے، تنها چه گهرئے
 ئرسا نه، چه وتی جبين و وجدانا هم. (۶) په همے سئوبا سَنگ و ماليات هم
 دئيئت، پرچا که هاکم هُډائے هزمتکار انت و وتی وهدا په همے کارا دئينت. (۷)
 هرکسئے هگا بايد انت بدئيئت. اگن سَنگ و مالياتو پر انت، بايد انت بدئيئت، اگن
 رسد پر انت، گزا رسدا بدئيئت. اگن اِزت انت، اِزت بکنيت و اگن شرپ انت، شرپ.

په يکدوميا مهر

(۸) هچکسئے دئين شمارا پر مبيت. شمئے دئينکاری تنها گون يکدگرا مهر کنگ
 انت؛ چيا که هرکس گون دوميا مهر کنت، آييا شريت برجاه داشتگ. (۹) پرچا که
 ”زنا مکن“، ”هون مکن“، ”دزی مکن“، ”تماه مکن“ و آدگه هکم گون همے هبرا
 گونډ گرگ بنت: ”گون وتی همساهاگا وتی جندئے پئيما مهر بکن.“ (۱۰) مهر گون
 همساهاگا بدی نکنت. پميشکا مهر کنگ، شريتئے سرجمی انت.

(۱۱) انچش هم، شما انوگين وهدا زانيت که نون آ ساهت آتکگ که چه واپا پاد
 بيايت و هزار ببيت. چيا که نون مئے رگگ چه آ وهدئے هسابا نزيکتر انت که ما
 اولو باورمند بوتگ آتئين. (۱۲) شپ، ديم په هلاسيا انت و روچ نزيک. نون بيايت
 تهاروکیئے کار و کردان يله کنيں و رزنایيئے زرها بيوشين. (۱۳) بيايت شريدارين
 زندے بگوازينين، هما زند که روچئے رزنایيا گوازينگ بيت، چشين زندے
 مگوازينين که په اياشی، هنوش و ملار، وئيلانکی، لنډری، پسات و هسد ببيت.
 (۱۴) اِشانی بدلا، هداوند ايسا مسيها وتی پوښاک بکنيت و وتی گنهکارين
 سرشتئے واهگانی سرجم کنگئے پد و رندا مبيت.

١) نُزُورِین باورمندا وِشَاتک کُنیت و بزوریت و نگیشتگین هبرانی سرا گون
آییا جیڑه مکنیت. ٢) یگیئے باور آییا هر چیڑئے ورگا کلّیت، بله دومی که باوری
نُزُورِ انت تهنا سبزی وارت. ٣) آ که هر چیڑ وارت، دومیا په آییئے پهریز کنگا
کم آرزش مزانت و آ که پهریز کنت، آ دگرئے سرا که هر وراگ وارت هُکم مبریت،
چیا که هُدايا، آ وِشَاتک کرتگ و زرتگ. ٤) تئو کئے ائے که دگرئے هِزمتکارئے
سرا هُکم بَرئے؟ آ وتی جندئے هُدا بندئے پيشگاها اوشتیت یا کپیت. بله بزانت که
اوشتیت، چیا که هُداوندا اے واک هست که آییا بداریت.

٥) کسے یک رُچیا چه دگه رُچیا شرتَر زانت و دگرئے دلا سَجْهین رُچ یک
انت. هرکس وتی دلے هئیلانی سرا سدک بیت. ٦) آ کس که یک رُچیا هاسین
رُچے زانت، په هُداوندیگی چُش کنت. آ کس که وارت هم په هُداوندیگی
وارت، پرچا که هُداے شُگرا گپیت و آ کس که چه ورگا پهریز کنت، په
هُداوندیگی چُش کنت و هُداے شُگرا گپیت. ٧) چه ما هچکس په وتیگی زندگ
نه انت و کس په وتیگی نمریت. ٨) اگن زندگ این په هُداوندا زندگ این و اگن
بمرین په هُداوندا مریں. گُرا زندگ بیین یا بمرین، هُداوندیگ این. ٩) مَسِیه
پمیشکا مُرت و پدا زندگ بوت که مُردگانی هم هُداوند بیت و زندگینانی هم.

١٠) نون تئو چیا وتی براتا ایڑ جنئے؟ په چه آییا کم آرزش زانئے؟ چیا که
هسابئے رُچا ما سَجْهین هُداے بارگاها اوشتین. ١١) پرچا که نبیسگ بوتگ:

» «هُداوند گوشتیت: 'آنچُش که من زندگ آن،»

» «اے هبر هم راست انت،»

« هُمک مردم منی دیمَا کونڈان کیت و »

« هر زبان هُدايا ستا کنت و ساژاييت. »

۱۲) گُرا چه ما هر يکَيَا هُدائے ديمَا وتی هساب دئِگی انت.

۱۳) بيايت چه اد و رند يکدوميئے هکما مبرين. اشيئے بدلا، وتی دلا شئور
بکنيٓت که آدگه براتانی پاډراها مان گيشينوکين ډوک اير مکنيٓت و بند مبنديٓت.
۱۴) من، چه هداوندين ايسائے نيٓمگا سدک آن که هچ وراکے وتاوت پليت نه انت،
بله اگن گسے چيزيا په وت پليت بزانت په آيا پليت انت. ۱۵) اگن گون تئیی
وراکیئے ورگا تئیی برات دلرنج بیت، گُرا چه اد و رند مهرئے تھا گام نجنکا ائے. په
وتی وراکا آيا تباه مکن که مسيه په همایيا مُرت. ۱۶) مئيليت مردم آ چيزانی
بارئوا بدین هبر بکننت که شما آيان نيک زانیت. ۱۷) چيا که هُدائے بادشاهی په
ورگ و نوشگ نه انت، آييئے بادشاهی، پلگاری و سُهَل و شادهی انت که چه پاکين
روها رسيت. ۱۸) هرگس همه پئِیما مسيهئے هزمتا بکنت، هُدايا وشنود کنت و
مردم هم آيا مَننت.

۱۹) گُرا بيايت مُدام هما کارانی پد و رندا بيٓن که ديم په سُهَل و آرامی و
يکدوميئے رُست و رُدوما برنت. ۲۰) هُدائے کارا په وراکا زئوال مکن. په راستی
سجھين وراک پاک انت، بله تئیی هر هما وراکے په تئو بد انت که دگريئے نکل
ورگئے سئوبساز بیت. ۲۱) شرتر انت که چه گوشت، شراب يا دگه هر چيزا پهریز
بکنئے که تئیی براتئے نکل ورگئے سئوبساز بیت. ۲۲) اے چيزانی سرا وتی مهرين
باورا وتيگ و هُدائے نياما بدار، تئو بزائے و هُدا. گل په همایيا که وتی مَتگين
چيزانی سرا وتا مئياریگ نکنت. ۲۳) بله آ که وراکیئے سرا شک انت، اگن آيا
بوارت مئياریگ انت، چيا که گون باور و ايمان نئوارتگی. هرچه که چه باور و

ایمانا مبیټ، گناه انت.

دگرانی هیالا بیین

① ما که زورمند این، باید انت نِزورین باورمندانی گمزوریان وتی بډا بزورین و بس وتی جندئ وشیانی رندا مبین. ② چه ما هر یگے وتی همساهاگا په آییئ رست و رډومئ شریین مکسدا وشنود بکنت. ③ چیا که مسیه هم وتی وشنودیئ پدا نه ات، انچش که نبشته انت: «تئی رډ و بد کنوکانی رډ و بد، منی سرا کپتگ انت.» ④ هر چیزه که پیسرا نییسگ بوتگ، په مئ تالیم بوتگ، تان گون پاکین کتابئ بکشتگین سبر و دلبډیا مارا امیت برسیت. ⑤ نون سبر و دلبډیئ هدا شمارا انچین زنده بکشات که ایسا مسیه پئیم گون یکدومیا همدل و همستک بیټ، ⑥ تان شما په همدلی و همتواری هدا، بزان مئ هداوندین ایسا مسیه پتا، ستا و سنا بکنیت. ⑦ نون په هدائے شان و شوکتا، شما یکدومیا هما پئیم وشاتک بکنیت و بزوریت که مسیه شمارا زرتگ.

یهودی و درکومانی امیت

⑧ شمارا گوشان که په هدائے راستیئ پجارگا، مسیه یهودیانی هزمتکارے بوتگ تانکه هما کول و وادهان پکا بکنت که بُپیړکان دئیگ بوتگ اتنت و ⑨ تانکه درکوم، هدایا په آییئ رهمتان ستا و سنا بکننت. انچش که نییسگ بوتگ:

«پمیشکا ترا کومانی نیاما ستا کنان و»

«تئی ناما نازینان.»

۱۰) پدا گوښگ بوتگ:

«او درکئومان! گوڼ آییئ کئوما شادهی کنیت.»

۱۱) دیمترا:

«او سځهین کئومان! هداوندا بنازینیت.»

«جهانئ سځهین راج آییَا ستا و سنا بکننت.»

۱۲) ایشیا نَبی هم گوښیت:

«یسیئ ریشگ رُدیت،»

«هما که پاد کئیت تان درکئومانی سرا بادشاهی بکننت،»

«آییئ سرا درکئوم اُمیت بندنت.»

۱۳) اُمیتئ هدا که شما آییئ سرا باور کرتگ، شمئ دلا چه شادهی و شهل و آرامیا پُر کنات، تان گوڼ پاکین روئو واک و زورا چه اُمیتا سرریچ بییت.

پولس، په درکئومان کاسدے

۱۴) او براتان! من دلجم آن که شما وت چه شری و نیکیا پُر ایت، هر پئیمین

زاننا تمان ایت و په یکدومیئ پنت و تالیمیا توانا ایت. ۱۵) بله من شمئ سرا لهتین چیزانی بارئوا په دلیری نبشتگ تان پدا آ چیزان شمئ یاتا بیاران. اے چه هما رهمتا انت که هدا یا منا بکشتگ، ۱۶) که من په درکئومان ایسا مسیهئ هزمتکار بان و په هدا ئو شین مستاگئ رسینگا هزمت و پیشوایی بکنان، تانکه

دَرَکُوم هُدائے درگاها زُرَتگین هئیراتے بَنت که چه پاکین روها پَلگارگ بوتگ. (۱۷)
 گُزا، په ایسا مَسِیهُئِگی، په هُدایا وتی کرتگین هِزمتانی سرا پَهَر کَنان. (۱۸) مَنا
 بَس هَما کارانی بارئوا هبر کنگے تَهَم و جُريت هسَت اِنَت که مَسِیها چه منی دستا،
 بزان چه منی هبر و کاران، کرتگانت تان دَرَکُوم پَرمانبردار بَنت. (۱۹) آيِيا اے
 کار، چه نشانی و مَوْجَزهانی واک و کدَرتا، گُون هُدائے روهے زُورا کرتگانت. گُزا
 چه اورشَلِیما بگر تان ایلیریکومے دَمگا، مَن سَجَّهین راها تَر و گرد کرتگ و
 مَسِیهُئِ و شَین مِستاگ په سَرجمی جار جَتگ. (۲۰) مَنا اَرمان هَمے بوتگ که
 مِستاگا آ جاگهان جار بجنان که مَسِیه اوډا پَجارگ نبوتگ و دگرانی اير کرتگین
 بُنَهستانی سرا چيزے اَد مکنان. (۲۱) بله هَما دابا که نِبشته اِنَت:

» «هَما که آيِیے بارئوا هچبر هال دُیگ نبوتگانت، گندنت و»

» «هَما که هچبر آيِیے بارئوا نه اِشکتگش، سرید بَنت.»

(۲۲) پَمیشکا باز رندا مَنا دیم دارگ بوتگ که شَمے کِرا اَتک مکنان.

پولس دیم په روما

(۲۳) بله نون په مَن، اے هَند و دَمگان کار کنگا جاهے پَشت نکپتگ و بازیَن
 سالیَا مَنا اَرمان هَم بوتگ که شَمے کِرا بیایان. (۲۴) پَمیشکا مَنا دلا اِنَت که دیم
 په اِسپانیایا وتی سات و سپرے راها، گُون شما گند و نند بکنان تان شَمے گندکے
 و شَیان و رند، شما مَنا په اوډے سپرا مَدَت بکنیت.

(۲۵) بله نون اورشَلِیما، پَلگارَتگینانی هِزمت کنگا رئوگا آن. (۲۶) چیا که
 مَکدونیّه و اَکایهے کِلِیسیایان شُور کرت که په اورشَلِیمے نِیزگارین پَلگارَتگینان
 مالی کُمکے راه بدئینت. (۲۷) اے آیانی وتی جندے شُور ات. آ په راستی

يَهُودِيَانِي وَاِمْدَار اَنْت، چيَا كه وهْدے دَرَكُوم گُون يَهُودِيَانِي روهي بركتان شريكدار بوتگ اَنْت، آ هم وَاِمْدَار اَنْت كه گُون وتي مالي هستيا، يَهُودِيَانِي هِزْمَتَا بَكْنَت. (۲۸) وهْدے اے كارُن سَرَجْم كرت و دلجم بوتان كه اے ټيكي په آيان سر بوتگ، ديم په اِسپانيَا سَرِ گِرَان و همے سپرئے راها شمارا گندان. (۲۹) مَن زانان كه وهْدے شَمئے كِرَا بيَايان، گُون مَسِيهْئے سَرَجْمِيَن بركتان كايان.

(۳۰) او براتان! په مئے هُداوند ايسَا مَسِيها و په پاكيَن روهئے مهرا چه شما دَزبندِي كنان كه هُدايے درگاها په مَن دُوا بَكْنِيَت و گُون وتي دُوايان مني جُهدان همراه بييت. (۳۱) دُوا كْنِيَت كه چه يَهُودِيَهْئے ناباوراني دِستا بَرَكَاَن و اورشليمئے شهر، پَلگارَتگِيَن مردم مني هِزْمَتَا بَمَنْت، (۳۲) تان گُون هُدايے واھگ و رزايا په شادهي شَمئے كِرَا بيَايان و گُون شَمئے گند و نندا نوَكِيَن واك و توانے بگران. (۳۳) سُهَل و ايمنيئے هُدا شما سَجْهِيَنانِي همراه بات. اَنچَش بات. آمين.

پولسئے سلام و دروټ

(۱) شَمئے كِرَا مئے شَمئے گُهار پيبيئے سپارشا كنان، كه كِنْكِرِيَهْئے شهرئے كليسا ئے هِزْمَتكارے، (۲) تانكه په هُداوندئِيگي، هما پيما كه پَلگارَتگِيَنانِي ارزش اِنْت، آيا گُون وت بزورِيَت و وِشَاتك بَكْنِيَت و هر كُمگے كه چه شما لوْثِيَت بَكْنِيَت، چيَا كه آ، بازيَن مردمئِي مَدَتكار بوتگ و مني جندئے هم.

(۳) مني سلامان په همكارِيَن پُريسكيلا و اكويلالا سر كْنِيَت، كه مني همراهيا ايسَا مَسِيهْئے هِزْمَتَش كرتگ. (۴) آ په منيگي، چه وتي زندا سر گوَسْتگ اَنْت. تهنا من نه، دَرَكُوماني سَجْهِيَن كليسا هم آيانِي شُگرا گرت. (۵) اَنچَش هم هما كليسايا مني سلامان برسِيْنِيَت كه آيانِي لوْگا برجاه دارگ بيت. مني دُردانگِيَن دوْست اِپِيْنِيَتوسا كه په مَسِيها اَسِيائے دَمگے ائولي بَر و سَمَر اَت، سلام سر

کښت. ۶ مريما که په شمئگي بازيڼ زهمته گشتگي سلام سر کښت. ۷ مني سياد آندرونیکاس و يونياس که مني همراهيا بنديگ آنتن سلام سر کښت. کاسداني نياما آ، ارزشمند و نامداريڼ چهرگ آنت و چه من و پيسر، مسيهه باورمند بوتگ آنت. ۸ امپلياتوسا سلام سر کښت. آ، په هداوندگي منا باز دوست انت. ۹ مسيهه هزمتا مئ همکار اوربانوس و مني دوستين سنگت استاکيسا سلام سر کښت. ۱۰ اپلیسا که ایسا مسيهه کار و هزمتا پايدار انت و انچش هم اريستوبولسئ لوگئ مردمان سلام سر کښت. ۱۱ مني سياد هيروديونا سلام سر کښت، نارکيسوسئ لوگئ هما مردمان که هداوندئ سرا باورمند انت سلام برسینت. ۱۲ بانکين ثريپينا و ثريپوسايا که په هداوندا بازيڼ کاره کرتگش و انچش دوستين پرسیسا که هداوندئ راها مزين هزمتي کرتگ سلام سر کښت. ۱۳ په روپسا که چه هداوندئ نيماگا گچين کنگ بوتگ و اييے ماتا که په من هم مائے پيما انت سلام سر کښت. ۱۴ اسينگريتوس، پليگون، هرمس، پاتروباس، هرماس و آدگه براتان که گون آيان انت سلام برسینت. ۱۵ انچش پيلولوگس، يوليا، نيرياس و اييے گهار اوليمپاس و سجھين پلگارتگينان که گون آيان انت سلام سر کښت. ۱۶ گون پاکين چگان، يکدوميا دروت و درهبات بگوشيت. مسيهه سجھين کليسا په شما سلام ديے دئنت.

۱۷ او براتان! چه شما دزبندي کنان، آ مردمان شر بچاريت و وتا چه آيان دور بداريت که مردمانی نياما پليندي کننت و شمئ گپتگين تاليمانی هلاپا گناهئ سوبساز بنت. ۱۸ چيا که چشين مردم مئ هداوند مسيهه هزمتا نکنت، آ وتي لاپئ غلام انت و گون وتي نرم و چريپين زبانا سادھين مردمان رد دئنت. ۱۹ شمئ پرمابرداريے توار و آواز سجھينانی نياما پرشتگ و من چه شما شادمان آن، بله چه شما لوټان که په نيکين کاران دانا و هوשמند بييت و چه سلين کاران

پاک و ساپ بمائیت. (۲۰) سُهَل و ایمنیئے هُدا، همے زوټان شئیتانا شمئے پادانی چیرا هورت کنت. مئے هُداوند ایسا مَسیهئے رهمت شمئے همراه بات.

(۲۱) منی همکار تیموتاووس شمارا ذرؤت و درهبات گَوْشیت، اَنچُش منی سیاد لوكیوس، یاسون و سوسیپاتروس په شما سلام دیم دئیت.

(۲۲) من ترتیوس، اے کاگدئے وَشَنبیس، چه هُداوندئے نیمگا شمارا سلام و درؤت گَوْشان.

(۲۳) گایوس که منا و کلیسائے سَجَّهین مردمی وتی مهمانداریئے ساهاگا داشتگانت شمارا سلام و درؤت گَوْشیت. اے شهرئے هزانگئے کلیتدار اِراستوس و مئے برات گوارتوس شمارا سلام گَوْشنت. (۲۴) مئے هُداوندین ایسا مَسیهئے رهمت شما سَجَّهینانی همراه بات. اَنچُش بات. آمین.

ستا و سنا

(۲۵) نون هُدایا ستا و سنا بات، که چه منی اے وَشَین مِستاگ و ایسا مَسیهئے گَلوئے جار جَنگئے برکتا، شمارا برجاه داشت کنت. اے مِستاگئے راز، گرنانی گرن چیر و بیتتوار آت، (۲۶) بله نون پاشک و پَدَر بوتگ و گون اَبدمانین هُدائے هُکم و پرمانا چه نَبیانی نبشتانکان دَرکُومانی نیاما پَجارینگ بوتگ، تان سَجَّهین کُوم باور بکننت و بمَننت. (۲۷) چه ایسا مَسیهئے راها یگین داناین هُدایا تان اَبد شان و شوکت برسات. اَنچُش بات. آمین.